

konciperet den Udtalelse, som i gylden Kapsel formentlig skal indmures i den Sten, der skal rejses til Minde om den nuværende Regering, naar den en Gang møt af Dage afgiver Magtens Insignier, og den Omstændighed, at det ærede Medlem har haft sin Tanke henvendt paa dette, paa det Øjeblik, som muligvis ikke er saa langt borte, forekommer mig at virke symbolsk.

I øvrigt skal jeg til det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) bemærke, at jeg ved mange Lejligheder, naar han har taget Ordet her i Salen, har beundret den Klarhed, med hvilken han kunde fremsætte sine Anskuelser, og den fortræffelige Form, hvorunder han evnede at gøre det. Jeg maa beklage, at jeg ikke er i Stand til at føle en saadan Glæde ved hans Udtalelser i Dag, som jeg tidt har følt af de Grunde, jeg har nævnt. Men den Opgave, som det ærede Medlem stod overfor, var ogsaa i denne Sag haabløs. Han skulde samtidig give Tilslutning til to Sider, som i Virkeligheden — og det er det, der er Sagens Kærne ved Forhandlingerne i Dag — staar som absolutte Modsætninger til hinanden. Det ærede Medlem skulde udtale sin fuldkomne Enighed med Statsministeren, som har fortolket Fredstraktatens Ord med Hensyn til Flensborg; samtidig med, at det ærede Medlem skulde udtale, at han stod absolut paa Fredstraktatens Grund, i hvilken det siges, at ogsaa økonomiske og geografiske Forhold skal tages under Overvejelse, og det ærede Medlem skulde erklære sig enig, ligesom jeg har erklæret mig enig, med den ærede Minister for sønderjyske Anliggender, naar han udtrykkelig har advaret imod Fortolkning paa Grundlag af Fredstraktaten som en baade uklog og farlig Politik. Overfor den Opgave, som saaledes var stillet det ærede Medlem, forstaar jeg saa godt, at saavel hans fremragende Intelligens som betydelige Formsans maatte melde Pas. Det ærede Medlem sagde i Tilknynning til Ord, som er udtalte af den højtærede Minister for sønderjyske Anliggender, at i Flensborgsspørgsmaalet vilde det kunne fremkalde en Afslappelse, hvis man stillede Krav, som gjorde det muligt eller sandsynligt, at Byen kom ind under Danmark, selv om der kun havde været et ringe Mindretal derfor. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at en saadan Udtalelse kan foranledige en Afslappelse. Jeg billiger derfor heller ikke Udtalelser af den Art og har, da jeg før havde Ordet, udtrykkelig taget Afstand fra dem.

Men tror det ærede Medlem ikke, det vil kunne virke afslappende paa Arbejdet i Flensborg og 2den Zone, hvis man, saafremt den højtærede Statsministers Ord bliver staaende uændrede og uimodsagte, kan risikere, selv med det største Mindretal, selv om alle geografiske og økonomiske Forhold talte derfor, og selv om den interallierede Kommission og Entente-regeringerne vilde tilkende Danmark denne Landsdel, at den danske Regering dog paa Grund af manglende absolut Flertal sagde nej til at modtage den? Tror det ærede Medlem ikke, det vilde kunne virke afslappende?

Det ærede Medlem udtalte sin Forundring over, at vi, der som han og hans Parti ubetinget staar paa Fredstraktatens klare Ord, kunde være med til at rette denne Forespørgsel og stille dette Forslag om Overgang til Dagsordenen, thi, sagde det ærede Medlem, det drejer sig jo slet ikke om Stemninger og Anskuelser hos enkelte Personer. Nej, det kan det ærede Medlem godt have Ret i, hvis disse enkelte Personer var Folk, som, selv om de ikke kunde siges at staa i dette Spørgsmaals Periferie, dog ikke var Personer, hvis Stemninger og Anskuelser kunde blive af afgørende Betydning for Sagens Løsning. Men det ærede Medlem maa erindre, at her er der Tale om Stemninger og Anskuelser hos selve den danske Regerings Chef, og til saadanne Stemninger og Anskuelser bliver det ganske nødvendigt ogsaa for det ærede Medlem at tage Hensyn. Vil det ærede Medlem ikke det, saa forbliver han, hvis han vedvarende er enig med den højtærede Minister for de sønderjyske Anliggender, i en haabløs Uoverensstemmelse med sig selv, som jeg ikke kan ønske for ham længere end højt fornødent.

Det ærede Medlem udtalte fremdeles, at det glæder ham, at denne Forespørgsel er blevet stillet. Jeg takker det ærede Medlem for hans Anerkendelse af den Fortjeneste, som vi har indlagt os ved at stille Forespørgselen. Og det ærede Medlem føjede til, at det glædede ham i særlig Grad, at det var i dette Ting, Forespørgselen blev stillet. Der har jo ellers lydt Røster fra radikale Talere og i den radikale Presse om, at det var en Urimelighed, at denne Forespørgsel stilledes. Det glæder mig at konstatere, at det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds ikke deler disse Betragtninger. Men naar det ærede Medlem samtidig udtalte, at han glædede sig over, at Forespørgselen var stillet netop